

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3244/2020
11.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирко Ракић, адвокат из ..., против туженог Центра за социјални рад за општину Кучево, кога заступа Општински јавни правобранилац Општине Кучево, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3988/19 од 31.07.2020. године, у седници већа одржаној 11.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3988/19 од 31.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу, Судска јединица Кучево П1 71/19 (2017) од 04.10.2019. године, усвојен је тужбени захтев тужиље па је обавезан тужени да тужиљи почев од 27.01.2017. године изврши обрачун плате по коефицијенту од 26,33 и изврши исплату разлике у заради између коефицијента од 22,55 и коефицијента 26,33, доспелих месечних износа са законском затезном каматом почев од 16.11.2017. године па до исплате, те да убудуће изврши исплату по коефицијенту од 26,33, док за то постоје законски услови, у року од 8 дана, као и да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 68.300,00 динара у року од 8 дана.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3988/19 од 31.07.2020. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужени да јој почев од 27.01.2017. године изврши обрачун плате по коефицијенту од 26,33 и изврши исплату разлике у заради између коефицијента од 22,55 и коефицијента 26,33, доспелих месечних износа са законском затезном каматом почев од 16.11.2017. године па до исплате, као и да убудуће изврши исплату по коефицијенту од 26,33, док за то постоје законски услови. Истом пресудом обавезана је тужиља да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 22.500,00 динара у року од 15 дана.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је у радном односу код туженог на неодређено време по основу решења од 27.10.2005. године. Уговором о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности од 28.07.2006. године, парничне странке су уговориле да ће тужилци са VII степеном стручне спреме, по занимању ..., распоређеној да обавља послове ... у ..., плата бити обрачунавана применом коефицијента од 16,25. Анексом уговора о раду од 30.11.2013. године, измењен је коефицијент за обрачун плате тужилце тако што је уговорено да ће јој се убудуће плата обрачунавати применом коефицијента од 22,55. На основу одлуке Управног одбора туженог, уз сагласност Министарства здравља Републике Србије, директор туженог је тужилци одобрио специјализацију из Уговором о специјализацији који је потом дана 25.01.2013. године закључен између парничних странака, између осталог, уговорено је да тужилца специјалистички стаж обави према програму специјализације здравствених радника и здравствених сарадника, да се у року од 3 дана по положеном специјалистичком испиту јави туженом ради распоређивања на послове за које је завршила специјализацију, као и да на раду код туженог остане у својству специјалисте двоструко дуже од времена трајања специјализације. Након што је положила специјалистички испит дана 25.01.2017. године, тужилца се вратила на рад код туженог и затражила да буде плаћена по коефицијенту специјалисте Тужени захтев тужилце није усвојио већ је обавестио тужилцу да није у могућности да јој исплаћује плату по траженом коефицијенту, јер је Правилником о организацији и систематизацији послова за радно место на коме је распоређена прадвиђен VII степен стручне спреме – медицински факултет са коефицијентом по коме јој се плата исплаћује. Тужени Центар за социјални рад за општину Кучево је према Правилницима о организацији и систематизацији послова од 05.11.2012. године и 03.08.2017. године, организован у два организациона дела, и то: део који спроводи послове непосредне социјалне и породично правне заштите у Центру за социјални рад и део који пружа услуге домског смештаја одраслих и старијих – Установа за одрасле и старије „Кучево“ при Центру за социјални рад Кучево. У Установи за одрасле и старије „Кучево“ при Центру за социјални рад Кучево на пружању услуга здравствене заштите систематизована су два радна места радно место ..., VII степен стручне спреме – медицински факултет (1 извршилац) и радно место медицинска сестра – техничар. За плате тих радних места је одређено да ће бити финансиране од стране Републичког фонда за здравствено осигурање. Након завршене специјализације тужилца обавља исте послове које је обављала и пре тога, односно није распоређена на друго радно место.

Код тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужилце. По оцени првостепеног суда, с обзиром да је тужилца специјалистички испит положила на основу одлуке туженог а потом наставила да обавља послове ... али сада са специјализацијом, припада јој плата специјалисте

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду тако што је одбио тужбени захтев тужилце. Ово стога што Правилницима туженог о организацији и

систематизацији послова није предвиђено односно систематизовано радно место за које се тражи VII степен стручне спреме – медицински факултет са положеним специјалистичким испитом из ..., већ је систематизовано само радно место ..., VII степен стручне спреме – медицински факултет (1 извршилац), а тужила је и пре и након завршене специјализације распоређена управо на то једино систематизовано радно место и обавља исте послове и пре и након завршене специјализације. Како је за послове ..., на које је тужила распоређена и које обавља, Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама предвиђен коефицијент од 22,55, применом ког тужени тужили обрачунава плату, тужбени захтев тужиле да јој се плата обрачунава и исплаћује по већем коефицијенту је, по оцени другостепеног суда, неоснован.

По оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак другостепеног суда да је захтев тужиле неоснован. За своју оцену другостепени суд је дао разлоге које у свему као довољне и потпуне прихвата и овај суд. Наиме, коефицијенти за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама утврђени су Уредбом о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 44/2001...58/14), а у конкретном случају утврђено је да је тужила и пре и након завршене специјализације распоређена на истим пословима – ..., за које се по систематизацији тражи завршен VII степен стручне спреме – медицински факултет, и за које је наведеном уредбом предвиђен коефицијент од 22,55, применом ког тужени тужили и обрачунава плату. Имајући у виду наведено, а како тужени и нема систематизовано радно место за које се тражи VII степен стручне спреме – медицински факултет са положеним специјалистичким испитом из ..., без утицаја је околност да је тужила у међувремену завршила специјализацију из ... односно положила специјалистички испит.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право.

Имајући у виду изложено, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић